

IJmond

Voor de moestuin, het medaillon en de borders van de Beverwijkse buitenplaats Akerendam zoekt tuinbaas Hans Otten mensen die paar uur per week de handen uit de mouwen willen steken.

Tuinbaas Hans Otten in het medaillon van buitenplaats Akerendam. Hij kan wel wat hulp gebruiken. Inzetje: de moestuin.

Tuinbaas Otten gaat vrijwilligers zelf opleiden

IJmond

De Vrijwilliger

Bijna de helft van de Nederlanders van vijftien jaar en ouder zette zich vorig jaar minimaal één keer in als vrijwilliger. Het gros doet iets voor scholen of sportverenigingen, maar er gebeurt veel meer. Deze krant gaat wekelijks in gesprek met vrijwilligers uit de IJmond.

Vrijwillige gastvrouw voor de Witte Leeuwen

Santpoort-Noord ★ Post verwerken, entreebewijzen verkopen, gasten ontvangen en regelmatig een praatje met de trainer en de spelers. Iedere donderdag staat Dicky Sintenie (79) uit Santpoort-Noord klaar voor 'haar' club Telstar. „Een schitterend mooie baan.” Ken je haar niet van de Witte Leeuwen, dan misschien wel uit de lokale politiek. „Ik ben voorzitter van het CDA in Velsen en heb van 2002 tot 2014 in de gemeenteraad gezeten”, vertelt ze. Dat ze tegenwoordig vrijwillig voor Telstar werkt, is geen toeval. „In mijn portefeuille zaten sport en vrijwilligerswerk.” Bovendien is ze al lang supporter. „Als ik tijd had, ging ik naar de wedstrijden, want Telstar is mijn club.” Als ze na de gemeenteraadsverkiezingen van 2014 haar zetel moet inleveren, doet de club haar een aanbod. „Ze vroegen of ik als vrijwilliger wilde komen werken.” Daar heeft ze wel oren naar. Ze begint met administratief werk, maar ontpopt zich al snel tot een soort informele mental coach. „Als de jongens niet goed hebben gespeeld, geef ik ze op donderdag een preek. Positief en opbouwend, maar wel kritisch.” Het belang van onbetaalde krachten voor de club mag volgens haar niet worden onderschat, vindt ze. „Als je Telstar in stand wilt houden, heb je vrijwilligers nodig.” De top van de organisatie speelt daar een cruciale rol in, vindt ze. Dat geldt voor Telstar, maar ook voor

andere clubs en verenigingen. „Je moet voor een actief bestuur zorgen. Dan houd je de leden warm.” Het college van Velsen heeft de geboren Drentse nooit gehaald, vrijwillige bestuurservaring heeft ze daarentegen volop. „Als voorzitter en secretaris van operettevereniging Fidus en als voorzitter van het CDA Vrouwenberaad.” Door 'een gebrek aan mannen' is Fidus begin deze eeuw opgeheven. Het lokale Vrouwenberaad, bedoeld om vrouwen binnen het CDA hogerop te helpen, is 'in de koelkast gezet' omdat het doel is bereikt. Dat ze nooit een geldelijke vergoeding heeft gekregen voor haar vrijwilligerswerk, vindt ze vanzelfsprekend. „Omdat je je eigen keuzes kunt maken.” Ze raadt vrijwilligers in spe aan te onderzoeken en 'te ontdekken wat het best bij je past'. „Als je dat hebt gevonden, kun je ook de maatschappij dienen. Je moet er plezier in hebben.” Hoewel de aanleiding nooit leuk was, heeft ze in de jaren negentig met veel plezier voor Slachtofferhulp in Velsen gewerkt. Het grote verschil met andere vrijwillige banen is het gebrek aan regelmaat. „Ik was oproepbaar.” Bij Telstar is donderdag vaste prik voor haar. „Maar als ik privé iets heb, ga ik eerder weg”, benadrukt ze dat de club haar vrij laat. Ook op wedstrijddagen is ze er: „Ik heb mijn eigen plekje op de tribune en als ik daar zit, kan ik flink tekeergaan.”

FOTO HELEEN VINK

Jouri Bakker

Tuinieren in tuinen van Akerendam

Annemiek Jansen

Beverwijk ★ Genieten van de heerlijke tuin op buitenplaats Akerendam in Beverwijk. Dat is de beloning voor de vrijwilligers die onder hun handen de tuin zien opbloeien. En nieuwe vrijwilligers, die kan tuinbaas Hans Otten wel gebruiken. De tuin van de buitenplaats is niet toegankelijk voor publiek. Alleen bewoners van het wooncomplex Nieuw Akerendam en patiënten van het RKZ kunnen vrij door de tuin wandelen. Enkele dagen per jaar is dat voor iedereen, tijdens de Open Tuindagen bijvoorbeeld. Of tijdens de Open Monumentendagen, als het huis ook opengesteld

wordt voor het publiek. Het huis doet dienst als kantoor voor Stichting Sluyterman van Loo. De geschiedenis van Akerendam gaat terug naar 1636 toen de rijke, Amsterdamse koopman Jan Bicker het huis liet bouwen. De tuin dateert ook uit die tijd, al is de oppervlakte wel een stuk kleiner. Maar de omgeving is uiteraard ook veranderd. Er is van alles omheen gebouwd. Best bijzonder, een buitenplaats in de hart van de stad. Maar wie binnen de muren vertoeft, ervaart een oase van rust. Het mooie aan de tuin is dat je alle eeuwen terug ziet komen: de strakke lijnen en vakken uit de 17e eeuw, de slingerpaadjes en onverwachte doorkijkjes van 19e eeuw en de

orangerie uit eind vorige eeuw. En nog steeds is de tuin in beweging; het staat nooit stil.

Enthousiasme

Verantwoordelijk voor de onderhoud is tuinbaas Hans Otten die tuiniert met historisch besef. Voor één man is het werk te veel, zeker in de seizoenen dat alles groeit en bloeit. Hulp krijgt hij van vrijwilligers. Voor de moestuin had hij er drie, maar die zijn ermee gestopt. Het is licht werk, zegt Otten. Het gaat om een middag of een dagdeel, tussen april en september waarin ze de handen uit de mouwen kunnen steken. „En ze mogen gewoon op vakantie”, zegt hij er alvast bij. „Groene vingers zijn

gewenst, maar het hoeft niet. Ik leid ze zelf op. Enthousiasme en tijd zijn belangrijker.” Om misverstanden te voorkomen: het is niet zo dat je je eigen moestuintje krijgt op de buitenplaats. Als vrijwilliger onderhoud je de al bestaande moestuin van de buitenplaats. Je vindt er groente als bloemkool, rode kool, spruiten en peultjes, maar er zijn ook kruidenvakken en fruit als rabarber, peren en maar liefst acht soorten aardbeien. „Er staan ook dahlia's tussen voor de sier. Het moet er ook mooi uitzien”, zegt Otten die benadrukt dat er geen gif gebruikt wordt. De moestuin is 30 bij 30 meter. „Met drie à vier vrijwilligers die wekelijks een dagdeel komen,

redden we het makkelijk.” Maar Otten heeft meer werk. Aan de zijkant van het huis liggen twee borders. Nu zijn het twee lege stroken, maar daar komen vaste planten in te staan. En voor het opzetten van deze borders zoekt Otten vrijwilligers die daarna de perken willen bijhouden. „In het begin is het veel werk, maar daarna valt het mee. Het gaat om het weghalen van onkruid en het erin zetten van plantenversteviggers. Het is mooi werk, want je ziet meteen resultaat en het blijft ook mooi. Je hebt er van je werk tijdens de Open Tuindagen.” De eerste is op 1 juni, tijdens de kunststroute. Dan exposeren kunstenaars in de tuin van de buitenplaats.

Voor het huis ligt een bloemenperk in de vorm van een medaillon. Ook typisch iets voor de 19e eeuw: het medaillon, de symmetrie en het bloembed, maar sinds de tentoonstelling Vijf Eeuwen Bloemperken in 2012 is de perk tweemaal zo groot. Twee keer per jaar worden hier 1700 plantjes in gezet. Nu staan er tulpen en viooltjes in. Otten gebruikt planten en kleuren die voorkwamen in de 19e eeuw. Wat hem betreft mogen de kleuren een beetje schuren: oranje met roze bijvoorbeeld.

Begonia

Binnenkort worden deze planten vervangen door het zomergoed. Dat zijn bloeiers als de begonia en

de lobelia en verplantjes als de echeveria. Ook daar kan Otten wel wat hulp bij gebruiken. En hij hoopt ook hier op vrijwilligers die de bloemenperk willen bijhouden. In het najaar gaat het goed er weer uit, en wordt vervangen door bollen die in het voorjaar voor een vrolijk gezicht zorgen. „Het is hartstikke leuk werk om te doen. Zo'n perk op een buitenplaats is ook best bijzonder. In de 19e en 20e eeuw zag je ze overal. Arbeid was toen veel goedkoper dan nu. Ze zijn overal wegbezuinigd, omdat ze nu veel te kostbaar zijn.” Interesse? Stuur een mailtje naar: info@fondssluytermanvanloo.nl of bel met: (0251) 260650. www.fondssluytermanvanloo.nl

Dicky Sintenie op de tribune van Telstar.

FOTO UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS